

че си станълъ свадливъ (кавгаджия), разблуденъ, злонравенъ и неспособенъ да направиш честитъ съпругъ тълъ си. Поискахъ да ти поиспытамъ, прости мя, друже, за това мое лукавнуваніе.

— О, ей, прощавамъ ти, извика Петръ прѣзъ сълзы, но, за име Божие, да не си повторила другъ путь тъзи си жестокъ шегъ: не знаешъ колко е горестно, кога нѣкой люби, както азъ тя любіхъ, да мысли че е забравенъ и прѣзрѣнъ.

Шафранътъ.

Растението което дава шафранътъ трае нѣколко години, и расте въ Анадолъ, въ Гърциѣ и въ Европѣ, подава силно уханіе наркотическо и особливо, има вкусъ горчивичъкъ и възмутъ цветъ му като цѣръ, ако ся зема по малко, добре е за стомахътъ; защото раздразня смилителнѣтѣ оръдія и възбужда силытѣ имъ. Ползува и противу други нѣкод болести употребяванъ по назначение отъ лѣкарътѣ. Ако попаришь отъ до 2 драма шафранъ въ около половинъ окъ водѣ, и піешъ тъзи водѣ отъ часъ на часъ, помага за да докарва мѣсечното кръвоточеніе:

Е й - К ј щ а .

Въ дълбинъ бездъни
Пълна съ чудеса
Свѣтътъ милиони
Вѣчни свѣтила.
Тускло освѣтени
Отъ блѣдъкъ лулъ.
Градъ уморенъ млѣкинъ
Въ нощи тъмни;
Спи той очарованъ
Съ чудни тишини,
Сякашъ че магъсанъ
Съ силъ не-земни.
Салъ обзеть отъ дрѣмъ
Бди въ простирица
Нощниятъ стражъ безгрыженъ
Въ пустъ улицъ.
Сънниятъ свѣтъ ся вижда
Пъленъ съ мечты,
Глъкинъ и отдыхнъ
Отъ тѣгы-й сълзы.

Но, я вижъ, ей кѫща;
Свѣти; свѣцъ гори;
На легло покойникъ
Чака гробъ въ зоры.
Чуждъ отъ утѣшеніе,
Клюмажъ отъ печаль,
Свиршилъ вѣкъ бесплоденъ,
Вѣчно е заспаль.
Но цепши жената,
До мрътвецъ стои,
Прѣдъ бѣды, нещастія
Мысли и крои,
Не спи дышерата,
Свита тамо въ кѫтъ
Тѣжно тя подсмърчъ;
Сълзы, вижъ, текутъ.
Ахъ, да но катъ съмне
Свѣтне добъръ денъ....
Но съ днитѣ тъмни;
Тозъ свѣтъ суетенъ!